[illegible] vigadtak, oh vigadtak mert az én rokkant szerencsétlen pótolhatatlan veszteségemet siralá népemek, mondja az Ur a te Istenedtek. Ezt a lélekemelő felszólítást hallották legnap a templomban a szentbeszédnek nagyhatású szerencsétlen részvételi hódolatban most is midőn örök birtokába győzelem szépe ezer [illegible] dicső, pörnyiri, pánkosdelkiu a rokkant szerencsétlen fiatal asszony Kaparzsóya Kató, hogy vigadjanak meg- nyugvást vegyenek mindazokkal, kik e nemes halotti ágy körül pótolhatatlan veszteségével siratnak. Vigadjanak megnyugvást: de oh, képesek vagytok-e ti, nemes atyja a hűséges anyja az elhunytnak, örvendeni megnyugvást a sírnak előtt: képesek volnátok-e ti e rögtön kiparzó felett megnyugodni abban a gondolatban, hogy kedves leányotoknak, kik oly odaadással neveltetek kinek jövőjében oly sok örömet szemléltek, ki oly sokat vehány kete boldogított titeket kis árvátokkal most már nincsen, kiknek [illegible], szeretetében semmi téve legyetek álmaitokat? Képes volnátok te, szánaló fénye az elhunytnak, hitvestárs hűs porai felett vigadalóárya nyitni meg [illegible], ha elképzelő, hogy két évi rövid házasságotok ideje még napjaiban sok pelét adta a párattanul önfeláldozó hitvesi hűségnek, annak a szeretetnek, melyet lépteidet kísérte, akaratodat teljesítette, minden óhajtásodat olvasó szeretet lével megelőzte; ha elképzeled, hogy még a szép szeretetet kellene élnetek, már hiányoltok volt elhagyni szépet, ittlagyni anyátlanul szerencsétlen gyermeket, vajon könnye hanyt szivad-e most hagyni a vigyz nevára? Ez ti, testvéri az elhunytnak, kik a testvéri szeretet igaz szívének kiszívták sóajn Paulától a szerető szívébe kik oly önfeláldozással ápolták ők, hogy saját betegségeket szeretettek volna meghosszabbítani életét, képesek volnátok most fájdalomtella szívetekbe kétkedéstani a vigasznak nyugvást? Ez, nézzi! mindenen fájdalom szívi szétszéjen át kell hatolnia a vigasz fényének, mely a vallásból szépségek felénk szét kiveti: [illegible] (a) [illegible] dicsőrad a fiu, elhervad a virág, mert az örökkévalónak lehellete fúvallt rá; virág volt ő, testének illatával örvendeztette ő is- tenét, de rá fuvallt az Ur lehe s elhervadt, elsenyadt, porba hullott. Ezen okokon alapuló boldogított Istenét arra, hogy nékünk adta, ő kinőtte szedák a fájdalmat is, hogy elvevé őtőletek. Ok hagyjátok tiró szívetekben bocsátani az Istennek, kifogyhatatlan szívára az a vigasznak, mely megnyugvást ad a fájdalom keserű örvénye fölött; meg kell nyugod- notok az Ur akaratában; el kell nyernetek a fájdalom lemyló balzsamát, mert egyedül ez az, mely feltámaszthatja szívetek, hogy folytathassátok a szedák hagyott árvát, hogy ha majd egykor nemsok fényében találkoztok anyjával, elmondhassátok, hogy nincsen itt hagyott szívának megnyílásod a föld szakaszától s folytathattátok anyjának szíve emlékéhez. Ebben a hitben s erre nézve elhatározással kapcsoljatok meg szívet akarata előtt s imádkozzatok.

Ujpesten 1900. augusztus 12.

Wallerstein Ignácné sz. Csúsz Paula.

Ven 11/206